L'APUNT

No a tot

Carles Sabaté

El Constitucional difícilment se superarà a si mateix, però sí que pot caure en el ridícul. Els nous membres de l'alt tribunal s'han trobat al calaix recursos plens de pols que no calia ni revisar, per evitar conflictes, com ara la llei de consultes que va aprovar el tripartit i que requeria rebre el vistiplau de l'Estat a qualsevol referèndum, per innocu que fos. Una llei liderada del 2010 pel PSC i que ERC va aprovar, no sense crítiques internes i del seu electorat perquè ens supeditava a l'Estat... Però ja se sap que els intents d'integrar-se a l'Estat amb personalitat pròpia van quedar anul·lats pel mateix TC, que ara hauria pogut acceptar aquella tèbia proposta per demostrar voluntat d'entesa... Aquella intransigència, i l'actual, ens ha dut fins on som.

Menys poder adquisitiu que el 2011

El salari mitjà a Catalunya és més alt que el del conjunt de l'Estat, 1.722 euros bruts mensuals enfront de 1.636 euros. De fet, Catalunya és el quart territori amb els salaris més elevats (superada només per Madrid, Navarra i el País Basc), però també lidera la pèrdua de poder adquisitiu a l'Estat. Així es desprèn d'un informe de la consultora Adecco, en què es posa de manifest que les remuneracions a Catalunya han perdut un 0,2% de poder adquisitiu en el darrer any per l'efecte de la pujada de l'IPC (0,1%) i la reducció del salari mitjà. Aquest impacte negatiu és similar al recollit en el conjunt de l'Estat el 2016 però segons les dades d'Adecco, Catalunya acumula una pèrdua de capacitat de compra del 5,8% en els darrers cinc anys. Aquesta caiguda sí que és sensiblement superior a l'experimentada en el conjunt de l'Estat per al mateix període (2,4%), i lidera la davallada al costat d'Extremadura.

Adecco també recull que és la indústria el sector que genera més ocupació de qualitat i amb salaris més elevats (2.052 euros al mes de mitjana), mentre que els serveis tenen els més baixos (1.650 euros). ■ B.R.

insistien a marcar com a data de generalització a totes les famílies amb pocs recursos el 2020.

Tot indica que el preacord ha estat possible perquè els promotors han acceptat flexibilitzar el termini final d'implantació; és a dir, no precisar cap data final, a canvi que el govern accepti la seva universalitat per a totes les rendes de treball a temps parcial i una clàusula de salvaguarda per a situacions imprevistes, la gestió de la qual anirà a càrrec d'una comissió de seguiment de composició paritària entre el govern i les entitats socials.

Per a tothom

La renda garantida de ciutadania està pensada no com una prestació social, segons consta ja en un esborrany descriptiu elaborat pel mateix govern, sinó com "una renda bàsica per a tothom; és a dir, per a les persones que no arribin al 100% de l'índex de renda de suficiència de Catalunya (IRSC) situat en 664 euros mensuals".

En principi tenen dret a l'ajut, entès com un "dret subjectiu", les persones majors de 23 anys amb un temps de residència a Catalunya d'entre dos o tres anys i sense patrimoni, exceptuant la primera residència. Quant a les famílies, es preveu un complement del 50% de l'ajut per al segon membre del nucli familiar més 100 euros mensuals per cada fill fins a un màxim de tres fills. També està condicionada a haver esgotat totes les prestacions possibles i a una revisió anual. Si es rebutja una feina es perd el dret.

L'aplicació serà progressiva i està previst que comenci a implantar-se el setembre del 2017. En aquest mes entraran ja totes les persones que cobrin l'actual renda mínima d'inserció (426 euros) i totes les que ho demanin i compleixin els requisits. En un primer moment, els beneficiaris rebran el 85% de l'IRSC; és a dir, el primer membre de la família rebrà 550 euros; el segon, la meitat, i 75 euros per cada fill amb un màxim de tres. De manera progressiva s'anirà ampliant. Així, el 2018 està previst que rebin el 88% de l'IRSC; el 2019, el 94%, i el 2020, el 100%. D'acord amb aquest plantejament, quan s'acabi d'implantar la renda el màxim que cobrarà una llar amb dues persones i tres fills serà 1.200 euros mensuals.

La renda garantida serà també compatible amb les persones que rebin prestacions derivades de la llei de la dependència i aquelles que rebin beques de transport o menjador escolar. ■

El tercer sector vol ser útil al turisme

INDIFERÈNCIA • Sis de cada deu entitats socials no tenen cap contacte amb el sector turístic, una situació que es vol revertir **SIMBIOSI** • Empreses i tercer sector aposten per confluir i col·laborar en un sector econòmic clau per al país

L'alberg Inout té la gran majoria del personal discapacitat, i en tots els àmbits de treball ■ ORIOL DURAN

Gerard Artigas
BARCELONA

El Casal dels Infants va posar en marxa el 2013 una iniciativa solidària anomenada *Check-in solidari* a partir de la qual empreses dedicades a l'allotjament turístic fan una aportació d'un euro per hoste al Casal dels Infants perquè la destini al programa maternoinfantil *Vincles*. La primera edició va recollir 7.000 euros i la darrera, amb 47 empreses participants, va arribar als 17.000. Aquest és un dels exemples de com les entitats socials poden col·laborar amb el sector turístic, un dels motors econòmics de Catalunya i, especialment, de Barcelona. És el que va voler posar de manifest ahir la Taula del Tercer Sector amb la presentació d'un informe sobre la interacció del teixit associatiu i el sector turístic. Segons va explicar el president de la taula, Oriol Illa, entre un 17% i un 18% de les empreses que formen part de l'ens treballen amb empreses turístiques, però un 60% no hi tenen cap tipus de relació en el dia a dia. "El sector turístic, encara que sigui molt important a la ciutat de Barcelona, viu i treballa d'esquena al teixit associatiu", va lamentar. És per això que va reclamar que el tercer sector pugui participar en una gestió sostenible d'aquesta activitat clau per al país, que permet, entre altres coses, ocupar persones amb dificultats d'inclusió laboral, sigui perquè tenen una discapacitat, per falta de formació o perquè estan en una situació d'atur crònic.

L'enquesta revela que un 83% de les organitzacions detecten un retorn positiu de la seva col·laboració amb el sector turístic, però també detecten elements negatius, especialment a les zones més massificades, com els districtes barcelonins de Ciutat Vella, l'Eixample i Gràcia, on han detectat una disminució de l'accés a l'habitatge social i una menor densitat d'equipaments. A més, la meitat de les entitats que col·laboren amb el sector turístic perceben una degradació de l'espai públic.

Amb aquesta idea es van reunir ahir representants de les entitats que sí que col·laboren d'una manera o altra amb el sector i d'empreses que defensen les bones pràctiques de cooperació entre els dos àmbits. Des de l'altra banda del taulell, de fet, es va demanar perdre la por a la col·laboració amb el tercer sector i, especialment, amb les entitats que treballen amb diversitat funcional, i normalitzar-ho, ja que no només ha de ser una qüestió d'imatge de les empreses que fan aquesta aposta sinó que també poden treure'n un benefici econòmic. "Hi ha gent que no vol renunciar a viatjar encara que tingui problemes", va explicar el director general de Turisme de Barcelona, que va posar com a exemple que la col·laboració amb entitats que aporten solucions per a persones amb mobilitat reduïda repercuteix també a la caixa, ja que atrauen tant aquesta persona com l'entorn que viatja amb ella. ■